

каже на жената какво е видѣлъ или чулъ— или какво впечатлѣніе му направило това чюванѣ или онова вижданѣ; ако, думамъ, по този начинъ поне, да заплатеше на жената дълготърпѣніето и сѣщевременно да ѣхъ упознаеше съсъ вървежътъ и изискуваніето на светътъ, тогазы нейсе не!

Но мжжътъ, вместо да покаже въ вечерните тези часове поне, изисканата наклонность и домашна задружность къмъ слабата и любяща жена, земва си чубукътъ и отива на кафенето, или въ къщата на некой пріятель, за да си *попремине ерѣмето*, а бѣдната жѣница остава въ къщи, за да си попъшка и да се утѣшава съсъ прѣлката.— Честита е въ този жаленъ случай оиъзи жена, която има дечица, въ които да гледа подобіето на нейниътъ любезенъ предмѣтъ..... мжжътъ!

Казахмы единъ примѣръ за любовтъ на жената къмъ мжжътъ.

Нека ны бжде дозволено да представимъ и една картина отъ животътъ и любовтъ на майката.

Ражда си детенце.—Детенцето е красно, румено и здраво.—Бащата умило го погледва и го оставва на майката, която и отъ най-дълбокиътъ сѣнь ся събужда, за да укроти нуждите на милото си детенце.—Животътъ въ майката ся посвѣщава на детенцето.—Макаръ и царътъ да е въ къщи, като заплаче детето, майката напуснува сичко и отива да укроти утробната си рожбѣ!

Въ детето жената люби мжжътъ—баща!

Колко тжгы и страхове претърпява жената, дордето отхрани детенцето; но да ли сж тѣ тешки за майката?

Не!

Напротивъ, при сичките тжгы и страхове, тя огледва детенцето си съсъ единъ погледъ, който е само на ангелыте и добрите майки даренъ!

Нека ны бжде дозволено да видимъ майката въ тжга.

Детето ся разболява.—Бащата казва: »ще доведж лѣкарътъ.«—Лѣкарътъ дохожда и жената преглътнува сѣко словце, като че спасеніето зависва отъ думыте на лѣкарътъ!

О! Каква мжка претърпява жената въ туй мжгновеніе между страхъ и надежда!